

Grund af den sidste ærede Talers Ytringer maa jeg dog gjøre nogle Bemærkninger herom. Det ærede Medlem sammenblander to Ting, han sammenblander Udvalget, der behandler Gendarmeriloven, og de Medlemmer af samme, der have indbragt et særligt Forslag. Det ærede Medlem, som tilligemed mig har indbragt dette Forslag, og jeg ere ikke Udvalget, saa at vort Forslag ikke kan siges at være et Udvalgs Forslag, hvorved Udvalget, som det ærede Medlem, der sidst talte, hynes at mene, skulde have foretaget Noget for at dække en mulig Mangel paa Arbejde fra dets Side. Naar det ærede Medlem taler om vort Arbejde i Udvalget, saa maa jeg sige det ærede Medlem, at derom veed han Intet, og kan han Intet vide. Det ærede Medlem talte om, at min ærede Medforslagsstiller og jeg havde i Fjor efter to Maaneders Forløb bragt en Udvalgsbetænkning frem. Det er allerede af den Grund urigtigt, at min Medforslagsstiller ikke var Medlem af Udvalget i Fjor, saa at der ikke kan drages nogen Slutning fra Udvalgets Arbejde i Fjor og i Aar i Forhold til dette Forslag. Det er kun mig, der har været i begge Udvalg, men iøvrigt kan der slet ikke sluttet Noget af den Tid, hvori Udvalget har arbejdet i Aar. Naar det ærede Medlem tror, at Udvalget Intet har bestilt, saa tager han meget feil. Hvad særlig Gendarmeriforlaget angaar, have vi fra Krigsministeriet faaet vidtløftige Oplysninger om Gendarmeriet i andre Lande, og gennem Justitsministeriet have vi søgt at faae en Del Materiale med Hensyn til Politior- dningen i Landet, hvilket endnu ikke er kommet os til Hænde. Det er mig bekendt, at Justitsministeriet har ladet en Erindrings- skrivelse udgaa til Politivirighederne rundt i Landet for at fremkynde Materialets Tilveie- bringelse. Naar det ærede Medlem talde dette „Gendarmeri paa en anden Maade“, saa kan han jo meget godt gjøre det; det gaar jo overhovedet saaledes, naar man først er bleven greben af en Mistænkthedsens Aand, saa ser man noget Ondt i alle Forslag og kan naturligtvis ogsaa finde det i det her foreliggende. Smidlertid er det i Virkelig- heden ikke „Gendarmeri paa en anden Maade“, og det er netop Grunden til, at det er frem- kommet som et særligt Lovforslag. Naar det ærede Medlem undrede sig over, at det er fremkommet som et særligt Lovforslag, og sagde, at det burde være kommet frem under Behandlingen af Gendarmeriloven, skal jeg gjøre opmærksom paa, at det netop er kom- met frem som et særligt Forslag, fordi vi ere komne til det Resultat, at det ikke lod sig gjøre, naar man skulde behandle en Lov om

et militært Gendarmeri, under Behandlingen deraf at stille Forslag om en helt ny Ord- ning, om et Korps under nye Autoriteter og om at sætte det i Stedet for Gendarmene. En saadan Omblytning af Lovindholdet vilde næppe være blevet admitteret af Thingets Formand. — Det ærede Medlem har høilig Uret, naar han betragter disse to Ting som Et og det samme, det er to ganske forskellige Love. Derfor kan jeg ikke erkjende Berettigelsen af det ærede Medlems Sigelse overfor mig — jeg taler kun for mit Vedkommende, min Medforslagsstiller kan svare for sit Ved- kommende — som om jeg havde havt til Hensigt at faae et Forglemmelens Slør over Gendarmeriloven og over Behandling deraf. Der er Intet, vi ville kaste Slør over, vi forlange ikke, at man skal glemme, at vi have en Gendarmerilov under Behandling. Men paa Grund af den Heilighed, vi have havt til at se Politiets Virksomhed heri Lan- det, nære vi ganske naturligt det Ønske, at man endelig en Gang kunde komme til en bedre Politior- dning her i Landet, og det netop fordi vi efter den Erfaring, vi have gjort, ere komne til det Resultat, at man næppe gennem en yderligere Udvikling af det militære Gendarmerikorps vil naae den heldigste Ordning. Dette er Grunden til, at vi have bragt dette Forslag frem. Det er ikke en Tanke, som er fremkommen som en Følge af, at Gendarmeriloven foreligger til Behandling i Udvalget; det er en Tanke, som min Medforslagsstiller og jeg have drøf- tet ikke blot i Aar, men ogsaa i Fjor og været fuldstændig enige om, at der var en væsentlig Trang, vi burde arbejde hen til at faae afhjulpen. Det ærede Medlem maa gjerne deraf tage Anledning til at stemme mod Lovforslaget, jeg har ikke gjort Reg- ning paa det ærede Medlems Tiltrædelse af det. Naar det ærede Medlem talte om, at man ikke maatte „vente en alvorlig Forhand- ling“ angaaende dette Lovforslag, saa tror jeg nok, at uagtet det ærede Medlem har udtalt sig en hel Del i dette Thing, er der ikke egentlig Meget, han er gaaet med til med Ønsket om en alvorlig Forhandling; jeg tror det fra hans Side hovedsagenlig har været en Stinforhandling.

Formanden: Det er næppe rigtigt at udtale sig paa den Maade imod et andet Medlem. Det er at lægge mere i en person- lig Opfattelse, end der turde være Hjemmel til, navnlig ogsaa lige overfor det ærede Medlem, der sigtedes til.

Rump: Jeg skal saa tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til